

Paa Pladen.

Her hviler den
för *Höyædle* og *Velbyrdige*,
nu salige *Frue Hoff-Agentinde*
Christiana Benedicta Jansen, fød Krohn,

Som saae sin første Dag den 7de Julii 1762,

sin Hæders Dag den 21de Martii 1786,

sin sidste Dag den 10de Martii 1788.

För en værdig Mands Glædes Krone, nu hans Hiertes bittre Sorg.
För en aldrende Faders Øyens Lyft, nu en Datter, der har aldeles
nedböyet ham.

För den, der i Moders Fodspor ikulde blevet navnkundig
blandt Qvinderne;

Nu bortrykket midt paa Veyen, midt i sine bedste Dage,
Midt i sit Kiøns haabefulde Kald,
Bortrykket af den Mands Arme,

som Naturen havde dannet til at lykfsaliggjøre værdige Piger.

Dog -- Ney! O! Salige!

Det var Din Bestemmelse, Du har fuldendte Løbet.

Danneqvinde døede Du,

og gik med Din navnløse Søn hen at møde den BENEDICTE,

hvis Navn aldrig döer i Retkafnes Erindring,

hvis Navn lever i Din Moderløse Datter,

En Datter, bestemt maaskee til at fuldkomme,

hvad der ved Moderens Död blev afbrudt.

Ja ikulde ikke en BENEDICTE KROHNS Velsignelser

gaae i Arv til tredje og fjerde Leed?

Og Du, to Gang saarede unge Mand!

tag Du denne Glut, dette Kierligheds Pant,

denne spæde Pige med det stærke Navn,

tag hende i dine faderlige Arme,

Og viid, Du trykker op til dit Herte en levende Velsignelse.

Til Dig, o, Læser! siger dette Stöv:

Det er altsammen Forfængelighed og Aands Fortærelse.

Vi fødes til Lykke, opdrages i Velstand,

giftes efter Ønske, sinage Ægtelkabs heele Glæde;

Men -- Et Vink fra Döden --

Og det er alt som Drømmen, naar vi vaagne.

